

La batalla del Segre

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 5.04.08

El riu Segre torna a ser teatre de batalla. La Generalitat afronta la sequera més important dels últims 60 anys (embassaments al 21%). L'estiu se salva amb el transvasament per vaixell des de Marsella, Tarragona i la dessalinitzadora d'Almeria. Però a l'octubre perilla el subministrament a Barcelona, cosa que seria una gran catàstrofe.

El Govern català ha fet els deures. Creu que per a l'octubre --ara no es discuteix la solució d'aquí a 5 o 10 anys-- el que és menys dolent és transvasar puntualment aigua del Segre. No vol aigua del Segre, però pensa que a l'octubre pot ser imprescindible. I que ha de preparar-ho. Però Montilla i Baltasar estan sent massacrats per les forces del Bé. Perquè no és una mesura popular, sobretot al territori perjudicat (Lleida) i perquè contradiu l'actitud, contrària als transvasaments, dels ecosocialistes d'ICV, d'ERC, del PSC i del PSOE.

Però han agafat el toro per les banyes. Els governs no estan per buscar aplaudiments sinó per solucionar problemes. Molt millor si és d'acord amb les seves idees. Però tenen el mateix deure quan les seves idees, a vegades prejudicis, no serveixen. Els ciutadans ja jutjaran quan tornin a votar. I fins i tot el codi penal legitima l'estat de necessitat. El general De Gaulle va pujar al poder per evitar la independència d'Algèria. Va ser un gran governant perquè va fer tot el contrari.

I és injust acusar Baltasar de mentir. Solucionar una urgència requereix, de vegades, no explicar-ho abans de temps i en època electoral. Tot

ministre d'Hisenda nega la devaluació cinc minuts abans. És el seu deure. Catalunya no ha tingut moneda pròpia i pot no entendre aquestes coses. Però la dreta, sector tontet, creu que els ministres de Medi Ambient són de segona divisió. I que els d'ICV no tenen cap dret a ser ministres.

Però hi haurà batalla. Per incomprensió. La Generalitat no ho sabrà explicar excepte que recorri als Lorente i Bassat de Pujol. A més la Catalunya que es creu amb dret natural a manar aprofitarà per crucificar montilles i baltasars. I el Segre és competència de Madrid. I Madrid no fa cas de Montilla.

En part és comprensible. Narbona desconeix el seu futur. La vicepresidenta és diputada per València. ZP no vol que, en la investidura, Rajoy l'acusi: "¿Per què Catalunya, on l'estimen, té dret a una aigua que se segueix negant a València i Múrcia, on perd?"

¿És només això més una mica de precipitació? És aviat per dictaminar-ho. Però pot ser que el PSOE pensi que el PSC és magnífic. Però que a la Presidència de la Generalitat l'incomoda perquè li treu llibertat al volant. I l'ha escridassat. ¿Es pot descartar que el PSC, ofès, se'n vagi a dormir alguna nit a casa de la seva mare?